

Til § 4.

En lignende Bestemmelse er optaget i de af den ovennævnte svensk-norske Kommission udarbejdede Lovforslag. Det var imidlertid i denne Kommission taget under Overveielse, om det ikke maatte være nødvendigt i Lovforslaget at optage særskilte Forskrifter, dels for at bestemme den Virkning, som indtruffen Konkurs i et af de forenede Riger skulde medføre i Henseende til de Konkursboet tilhørende Eiendele, der maatte være hørende i det andet Rige, dels for at betrygge de Fordringer paa Fortrinsret til Betaling af Boet, som maatte være begrundede i hvert Riges særskilte Lovgivning, idet der navnlig med Hensyn til det første Punkt paaberaabtes, at der i Mangel af saadanne Forskrifter let vilde kunne opstaae Specialkonkurs i det ene Rige ved Siden af den almindelige Konkurs i det andet, hvoraf der igjen kunde følge Misligheder i flere Retninger. Kommissionens Majoritet mente dog, at dette ikke var at befrygte, fordi Grundtanke i begge Landenes Lovgivninger er, at Skuldnerens Konkursbo skal behandles af den Ret, hvor han har sit Hjemting, hvoraf igjen følger, at der ingen særskilt Konkursbehandling bør finde Sted af det Gods, som Boet eier i det andet Land, og da det derhos maatte erkendes, at de mange Forskjelligheder, der finde Sted mellem Behandlingen af et Konkursbo i Sverrig og den offentlige Skiftebehandling af et Bo i Norge, gjør det i høi Grad vanstelig at ordne hele dette Forhold tilfredsstillende ved Lov, troede den at burde blive staaende ved den i Lovforslaget optagne Bestemmelse, hvortil den navnlig blev foranlediget ved den Betragtning, at Lovens Hovedtanke maatte være, at en Dom, der af hvilken som helst Grund er ubeløst fra Eksekution paa Hjemstedet, ikke heller bør kunne eksekveres i det andet Land.

Paa Grund af den Lighed, der finder Sted mellem den danske og norske Lovgivnings Forskrifter dette Forhold betræffende, have de samme Betænkkeligheder, der som bemærket have gjort sig gjældende inden den svensk-norske Kommission, foranlediget, at Ministeriet har taget under Overveielse, om det ikke, naar det maatte

ansees for at ligge udenfor denne Lovs Omraade fuldstændig at bestemme Virkningerne af en i det ene Land udbrudt Konkursbehandling af et Bo paa det dette tilhørende Gods i det andet Land, vilde være det retteste aldeles at ubelade denne § af Udkastet, men da der fra svensk Side er lagt Vægt paa, at denne Bestemmelse medoptoges, og da det paa den anden Side maa erkendes, at her kun gives en Regel for, at svenske Dømmes Eksekutionskraft staaendes, naar den Domsældtes Bo er taget under Konkursbehandling i Sverrig, og at saaledes Spørgsmaalet om danske Dømmes Eksekutionskraft i hervedværende svensk Eiendom slet ikke berøres herved, har man troet at burde bibeholde denne Bestemmelse.

At Reglen bør omfatte enhver offentlig Skiftebehandling og ikke indskrænkes til egentlig Fallitbehandling, er allerede begrundet deri, at den danske Lovgivning ikke saaledes som den svenske indeholder Regler om det Tidspunkt, fra hvilket et til offentlig Skiftebehandling overgivet Bo, der senere findes at være fallit, skal betragtes som et egentligt Fallitbo.

Til § 5.

Ligesom den her givne Regel i og for sig synes at stemme bedst med Forholdets Natur, saaledes er ogsaa en tilsvarende Bestemmelse optagen i det svenske Udkast.

Til § 6.

Den i nærværende Paragrafs første Stykke givne Regel behøvede maaske efter den danske Lovgivnings almindelige Grundsætninger ikke at optages her, men da man fra svensk Side har ønsket en saadan Bestemmelse, og da den tilsvarende Forskrift i den svenske Lov i alt Fald indeholder en Indskrænkning i den Myndighed, som ellers tilkommer de svenske Domstole ligeoverfor fremmede Staters Undersaatter, der opholde sig i Sverrig, har man saameget mindre fundet nogen Betænkelse ved at optage nærværende §, som Forskriften i sammes 2det Stykke i alt Fald indeholder en Udvidelse af de danske Domstoles Besøielse ligeoverfor svenske Undersaatter, der opholde sig her, i